

fulls d'inspecció

associació d'inspectors d'educació del país valencià

Núm: 3 Març 2004

**COMUNICAT D'ADIDE – PV
ADIDE-PV, REBUTJA CONTUNDENTMENT
L'ATEMPTAT TERRORISTA A MADRID DEL DIA
11 DE MARÇ.**

Considerem, com associació professional educativa, que el camí per aconseguir un món més just i amb pau, és el respecte als drets humans i l'exercici de la solidaritat i la tolerància.

Cap poble i cultura és responsable dels actes terroristes comesos en el seu nom.

Editorial

ESPECIALITATS I INSPECCIÓ EDUCATIVA

L'article 106 de la LOQUE, que regula l'organització de la inspecció educativa, estableix les especialitats en la mateixa.

Sense cap tipus de consulta a les associacions representatives de la inspecció educativa ni als sindicats d'ensenyament, el ministeri d'Educació, Cultura i Esport ha promulgat amb caràcter de norma bàsica el Reial Decret 1538/2003, de 5 de desembre, pel qual s'estableix les especialitats de la Inspecció Educativa.

ADIDE-FEDERACIÓ, la Federació d'Associacions d'inspectors d'Educació que posseeix la major representativitat d'aquest cos en tot l'estat i consegüentment ADIDE – PV com a membre actiu de l'esmentada Federació s'ha posicionat clarament sobre el tema de les especialitats al si de la Inspecció Educativa, ja des de l'any 1997. Entén la nostra Associació que el model de la Inspecció ha de ser clarament generalista, donant entrada a especialitats funcionals que emanen de les competències que la normativa atribueix al Cos d'Inspecció. Especialitats que, per tant, s'adquireixen en funció de l'experiència professional tant prèvia com posterior a l'ingrés en el cos, a la formació contínua i a l'activitat desenrotllada en l'exercici de la inspecció. Rebutja de forma clara i rotunda les especialitats basades, únicament, en l'especialització curricular fixada per la pertinença anterior a un determinat cos docent.

Per això, davant de la publicació sense cap tipus de consulta als sectors afectats del Reial Decret 1538/2003 i davant de la imminent regulació per imperatiu legal de les especialitats a la Comunitat Valenciana, ADIDE-PV torna, en aquest nou número de FULLS D'INSPECCIÓ a deixar patent la seua opinió amb la intenció de ser escoltada i atesa en la seua visió d'un tema tan important per a l'organització i funcionament en la nostra comunitat.

LA IMMIGRACIÓ: UN REPTE PER AL SISTEMA EDUCATIU VALENCIÀ

Obrim aquest número amb la fotografia de Sharbat Gula, que va ser presa per Steve Mc Curry en 1985 en una escola per a xiquetes afganeses. Disset

anys més després la va trobar en un camp de desplaçats a Pakistan.

I nosaltres la portem aquí, perquè volem que simbolitze el drama que sofreixen molts pobles i que els força a emigrar, creuant mars assassins per a acabar, moltes vegades, essent explotats.

Aquestes persones, les que tenen més sort, són els immigrants que comparteixen amb nosaltres els carrers, els mitjans de transport i les escoles.

L'estat espanyol, i per tant la nostra comunitat autònoma ha passat en relativament molt poc de temps, de ser país d'emigració a Sud-amèrica i Europa principalment a ser país d'acollida d'una immigració procedent, generalment d'Àfrica (El Magrib i Àfrica Subsahariana), Europa de l'est i determinats països del centre i sud del continent americà, zones totes elles deprimides econòmicament.

Esta aflluència d'alumnes estrangers, amb un creixement exponencial en els últims quatre cursos escolars, suposa un repte per al nostre sistema educatiu. És necessari arbitrar en un temps necessàriament molt breu, els mitjans i recursos per a integrar este alumnat en les nostres aules. I esta integració suposa l'acollida dels alumnes immigrants, amb l'especificitat de cada individu i col·lectivitat, sense pretendre ni la seua total assimilació ni la creació de guetos en els nostres centres escolars.

El sistema educatiu valencià té la ineludible obligació de convertir-se en un sistema obert i intercultural en el que la juxtaposició d'alumnes de distinta procedència, religió i cultura siga un motiu d'enriquiment i millora de la qualitat del sistema.

No pot, doncs, la Inspecció Educativa ser mera espectadora del fenomen. Al contrari i en el marc de les funcions que li assigna la normativa actual, ha de posar-se al front dels canvis que el sistema necessita. L'assessoria en este tema als centres i molt especialment al professorat, la introducció de canvis metodològics i organitzatius, i la proposta a les autoritats educatives dels canvis legislatius necessaris per a la millora i actualització de l'educació intercultural en l'escola valenciana són algunes de les exigències que la Inspecció ha de complir. I ADIDE-PV no vol ni pot romandre passiva davant d'este tema.

La Inspecció d'Educació i les especialitats

Claudio Castells i Sanchis

En el número 2 d'aquesta revista, l'article de la nostra presidenta es reflexionava sobre el posicionament d'ADIDE en l'any 1997 respecte de les especialitats, en el sentit que l'actual model generalista es podia complementar amb una adequada assignació de tasques per especialitats, si bé ja pensàvem en eixe moment que aquestes no haurien mai de respondre a matèries del currículum escolar.

Conseqüentment, enteníem, que l'adscripció a aquestes especialitats "no vinculades a currículum escolar, àrees o assignatures" hauria de fer-se per idoneïtat i formació, entenent que d'acord amb la LOPEGCE, la Inspecció és un cos únic i que la pertinença anterior a un cos docent determinat en cap cas hauria de determinar l'itinerari professional de l'inspector. Per a nosaltres l'especialització només podia ser entesa com resultat de l'actuació professional en determinades accions, temes i problemàtiques per una banda i la formació específica adquirida en l'exercici de la funció inspectora mitjançant els plans de formació de la Inspecció. En cap moment hem defensat, ni ho fem en l'actualitat, una especialització basada única i exclusivament en l'especialitat curricular del cos docent de procedència o, en el seu defecte, la titulació aduïda per

l'ingrés en el Cos d'Inspectors o en el CISAE.

En el BOE de 10 de desembre de 2003, es publica el Reial Decret 1538/2003 sobre especialitats bàsiques de la Inspecció educativa. Cal dir que ens quedem sorpresos de la rapidesa i la celeritat demostrades, malgrat tenir notícia de les al·legacions presentades per ADIDE- Federación, entre altres col·lectius professionals, així com del contingut del Dictamen 22/2003 del Consell Escolar de l'Estat on es formulen una sèrie d'observacions a l'articulat del projecte presentat en el tràmit preceptiu de consulta, així com una sèrie de consideracions, que al nostre parer, enteníem que hauria de provocar un procés de reflexió i revisió envers totes les argumentacions presentades.

La pertinença anterior a un cos docent determinat en cap cas hauria de determinar l'itinerari professional de l'inspector

Ja en la Junta Directiva Estatal de FADIDE, realitzada a l'Escorial el dia 18 de novembre vam intentar resumir aquells elements bàsics del document del Congrés d'Oviedo i acordarem que elaboraríem un document-típus, al qual li donaríem la forma de "Projecte de Reial Decret pel que s'estableixen les especialitats bàsiques de la Inspecció Educativa". Enteníem que hauria de servir de referent i

posicionament-proposta d'ADIDE en els processos de negociació amb les autoritats educatives de les diferents comunitats autònomes. Cal dir que a hores d'ara es troben en diferents moments, amb major, menor o nul·la participació de la nostra Associació segons la Comunitat Autònoma de la que es tracte.

Les especialitats bàsiques explicitades en l'annex I del RD 1583/2003 estan orientades únicament i exclusiva a les especialitats d'àrees i matèries dels cossos docents de procedència, sense que en cap moment es contemplen aquelles especialitzacions funcionals a les que ens referíem ja en 1997. Al mateix temps s'estableix clarament el principi que cada inspector estarà adscrit sols a l'especialitat que li corresponga d'acord amb els criteris establerts en el RD i que, com tots ja em llegit, es centren únicament en l'especialitat docent del cos de procedència.

La pretensió d'establir un model que asseure en cadascun dels àmbits territorials una configuració bàsica als efectes d'accés i provisió de llocs de treball mitjançant concurs de trasllats ens sembla raonable, especialment al deixar l'organització específica dels Serveis d'Inspecció a cada Administració Educativa. Aquesta possibilitat pot en teoria permetre una adequació a les necessitats de cada Comunitat Autònoma i al plantejament bàsic de l'activitat inspectora, explicitada en els

diferents Plans Generals.

Hem d'acceptar, malgrat tot allò ja escrit i analitzat en diferents ocasions, el contingut del RD citat, !no podria ser d'altra forma, donada la nostra condició d'inspectors!. Això no obsta per que considerem necessari insistir que es tinguen presents les diferents alternatives de desenvolupament que hem argumentat i presentat en diferents ocasions.

Continue platejant-me la següent qüestió : Si analitzem les funcions que s'atribueixen a la Inspecció en l'article 105.1 de la LOCE, realment són necessàries les especialitats vinculades a àrees curriculars, matèries o assignatures ?. Crec que no, i així vull manifestar-ho de forma clara, inequívoca i concisa.

Si analitzem les funcions que s'atribueixen a la Inspecció en l'article 105 de la LOCE, són necessàries les especialitats vinculades a àrees curriculars, matèries o assignatures? Crec que no.

M'agradaria que algú em donara elements de contrast que no estigueren basats únicament en posicionaments previs sobre cossos docents de procedència i que contemplàrem elements de reflexió centrats en les funcions i actuacions que realment estem realitzant i que es concreten en els plans generals i en els respectius plans territorials.

Em preocupa en aquest moment, el procés d'elaboració del decret que substituesca al 180/1992, modificat parcialment pel

197/1993, per això em permet escriure aquestes consideracions amb l'esperança que en algun moment, siga possible tenir l'ocasió d'analitzar-les amb els responsables d'aplicar el procés explicitat en la disposició addicional segona i aquells que tinguen la responsabilitat de redactar el nou decret sobre l'ordenació de la Inspecció en el nostre País Valencià.

Mantenint, per exigència legal les especialitats bàsiques d'accés, propose que la regulació d'especialitats funcionals adquirides al llarg de l'exercici de la funció inspectora es podríem centrar en Organització Escolar, Orientació i Atenció a la diversitat, Noves Tecnologies, Planificació i Programació dels Ensenyaments, Àmbits Curriculars, Gestió de Recursos i Avaluació de Centres, Programes i Serveis Educatius.

Considere també que l'adscripció a aquestes especialitats en cap cas hauria de condicionar la possibilitat de mobilitat dels inspectors, al tractarse d'un cos únic. Es tracta que les especialitats funcionals s i g u e n considerades en l'organització de les plantilles dels diferents serveis territorials, així com de no fixar límits a la possibilitat de reconèixer a cada inspector més d'una especialitat siga d'accés o funcional.

Per finalitzar aquest article no he de deixar de continuar defensant la circumscripció com

la unitat organitzacional i operativa

Els diferents serveis territorials hauran de dotar-se d'una organització centrada en les especialitats funcionals que es proposen

bàsica, al mateix temps que apuntar que els diferents serveis territorials hauran de dotar-se d'una organització centrada en les especialitats funcionals que es proposen, amb la finalitat que servesquen de referent dels diferents inspectors de la plantilla i que aglutinen als inspectors que disposen d'elles.

Hem de donar passes endavant en tot allò que implique la millora de la nostra praxis professional i de la projecció de la Inspecció en els centres, reiterant allò que sempre hem afirmat i defensat respecte de que l'inspector ha d'atendre la planificació educativa, l'organització i funcionament escolar,

la dinàmica dels grups, la resolució dels conflictes, la coordinació dels diferents estaments que componen la comunitat educativa, el coneixement de la legislació i l'avaluació interna i externa. Fan falta per aquest perfil les especialitats curriculars tal i com estan legislades? Crec que no. Continuarem parlant de tots aquests temes.

ment de la legislació i l'avaluació interna i externa. Fan falta per aquest perfil les especialitats curriculars tal i com estan legislades? Crec que no. Continuarem parlant de tots aquests temes.

***Claudio Castells Sanchis
és Vicepresident d'ADIDE-PV***

ES NEGA LA MAJOR

SOBRE L'ADSCRIPCIÓ DE LA INSPECCIÓ

Santiago Estañán Vanacloig

En el desenvolupament de la Llei Orgànica 10/2002 de Qualitat de l'Educació hi ha un principi lògic repetit "negar la major". Ha estat en la promoció automàtica, es va negar però en Primària després d'una repetició: promoció automàtica i en Educació Secundària el mateix. Es pretenia acabar amb la LOGSE i els seus mals i els Reials decrets de desenvolupament curricular són una barreja de llenguatge LOGSE i plans d'ensenyament dels anys 60. Al Reial Decret 1838/2003, de 5 de desembre, pel qual s'estableixen les especialitats bàsiques de la inspecció educativa, de nou els redactors ministerials pretenen imposar un model negant la major "l'adscripció voluntària dels inspectors".

El Reial Decret d'especialitats per a la inspecció educativa no resol cap dels problemes existents en la Inspecció educativa i estableix una divisió artificial entre els membres dels Cossos d'Inspecció. A més igual que ja ho fa la LOCE (de la qual deriva) envaeix aspectes competencials de les Autonomies en qüestions relatives a l'organització i funcionament del servei.

La Inspecció educativa des de 1984 ha sofert diverses reformes, però en totes elles s'ha mantingut el principi de internivelaritat. Aquest principi respecta les característiques organitzatives i funcionals que són competència de cadascuna de les Comunitats autònomes i s'adapta a les necessitats de cada territori quant al nombre d'efectius.

La LOCE en el seu article 106 estableix la competència del Govern per a establir les especialitats bàsiques de la inspecció. El Reial Decret 1803/2003 al seu preàmbul estableix que es dicta per a respondre a les necessitats d'especialització dels inspectors per assegurar en cadascú dels àmbits territorials, **als efectes d'accés al Cos d'Inspectors d'Educació i de provisió de llocs de treball mitjançant concursos de trasllats d'àmbit nacional**, unes exigències bàsiques comunes per a tot l'Estat, *sense perjudici de l'organització específica que pels serveis d'inspecció cada Administració educativa determine en l'àmbit de les seues competències..* La proposta d'especialitats bàsiques resta limitada, doncs, aquestes dues finalitats, l'organització funcional és **competència autonòmica**.

Durant l'etapa de la LOGSE i la LOPEGCE algunes autonomies han establert àmbits o àrees d'especialització diferents als assenyalats al Reial

Decret i s'han realitzat els corresponents processos d'adscripció als llocs de treball per part dels inspectors d'educació. El Reial Decret no preveu com es resoldrà l'homologació entre les adscripcions existents i les que es proposen. Només assenyala a l'Annex II els criteris d'adscripció dels actuals inspectors d'educació a les especialitats (segons la disposició final quinta: "Les Administracions educatives adscriuran als Inspectors d'Educació a les especialitats que s'establisquen)

Però el Reial Decret és reduccionista. Deixa totes les especialitats docents comprimides en dos grans categories:

- INFANTIL-PRIMÀRIA
- EDUCACIÓ SECUNDÀRIA-FORMACIÓ PROFESSIONAL DE GRAU SUPERIOR.

És a dir, d'una sola categoria que fins ara havia funcionat es passa a dos, amb l'únic criteri del cos de procedència en el moment d'accés a la funció inspectora o al CIE o al CISAE. Aquesta limitació no aporta res al funcionament de la inspecció territorial i crearà conflicte amb l'organització funcional que en aquest moment existeix en les diferents CCAA.

Si l'objectiu del decret és harmonitzar les especialitats per a facilitar la mobilitat de la Inspecció d'Educació, no s'aconsegueix amb aquesta norma. Si per contra es pretén donar un determinat perfil de professionalització de la inspecció educativa, l'establiment de dos nivells educatius i el seu desglossament amb 10 especialitats (1 per als inspectors que provenen d'Infantil i Primària i 9 per als que provenen de cossos d'Educació Secundària, Formació Professional o Ensenyaments Especialitzats) res aporta a uns llocs de treball molt centrats en les tasques de control, supervisió i assessorament.

El Reial Decret estableix el segon nivell d'especialització, en aquest cas curricular, d'acord amb algunes de les actuals especialitats dels cossos docents en els que s'organitza la funció pública docent no universitària però no apareixen totes. En Infantil i Primària es repeteix l'especialització per etapes educatives, apareix una inexistent "educació pre-escolar" i s'obliden les especialitats de música, educació física o llengües estrangeres. Per contra en el nivell d'Educació Secundària, Formació

professional de grau superior es fa una síntesi totalment arbitrària de tot el conjunt d'especialitats dels Cossos docents que atenen l'Educació Secundària Obligatòria i Postobligatòria i els ensenyaments de règim especial.

El currículum seria només una part, i no la més important de l'especialització de la inspecció, per tant no s'entén per a què s'utilitzaria aquest segon nivell d'especialització en un concurs general de trasllats d'àmbit estatal, doncs res es diu de la configuració d'unes plantilles generals de la inspecció que serien les que determinaren les característiques dels llocs de treball, sent aquesta una competència

exclusiva de les Comunitats Autònomes, per a establir les possibles vacants a oferir al concurs.

El que es pretén en el fons és tornar a una Inspecció de Mitges i una de Bàsica, com tota la vida. Però per a arribar aquí es força l'argumentació i es nega de nou la major. Els inspectors s'adscriuran no segons els principis constitucionals de publicitat mèrit i capacitat sinó que s'imposarà una especialitat segons la procedència. Està clar que per als inspectors del

CISAE procedents del Cos d'Inspectors de Batxillerat o de la Inspecció Tècnica d'Ensenyament Primari puguin servir els criteris de l'Annex II

especialment el referit a la titulació acadèmica. Però per a la resta d'inspectors pertanyents al CIE s'han de respectar totes i cadascuna de les circumstàncies personals.

La majoria dels components van accedir al CIE per integració des d'un cos de grup A, per tant la primera opció que han de tenir és la de la titulació acadèmica adduïda. Per a aquells que van accedir des de la funció inspectora o des dels cossos docents mitjançant concurs oposició en el que no se'ls va exigir cap especialitat, com així consta en el seu títol administratiu, s'ha de deixar l'opció de la titulació acadèmica adduïda per a la participació en el corresponent procés selectiu per a l'accés al Cos d'Inspectors d'Educació. No cap l'adscripció d'ofici, és fa necessària una sol·licitud personalitzada, tot lo demés es negar la major, el que venen de "mitges" a Secundària-Formació Professional de Grau Superior, la resta a Infantil-Primària.

Segons el RD 1538/2003 el procés d'adscripció a una de les especialitats no persegueix establir que inspectors visitaran centres de infantil-primària i qui els de Secundària i Formació Professional o Ensenyaments especialitzats, eixe no és el seu problema, tan sols és un acte administratiu per tal de participar en concursos de trasllats. Això vol dir garantir que el procediment d'adscripció als llocs de treball de la inspecció en cada territori mitjançant criteris objectius que respecten els principis de mèrit, publicitat i capacitat.

També és imprescindible que es conega, prèviament a l'adscripció, la plantilla de llocs de treball per territorials, així com és ineludible

l'elaboració d'un Decret marc que regule l'organització i funcionament de la Inspecció al País Valencià i determine quins seran els àmbit d'especialització i el marc de les intervencions de la Inspecció d'educació.

Santiago Estañán Vanaclouig és Delegat de la Junta de Personal de València per l'STEPV-Iv

En perspectiva

Contra la Universitat

Marc A. Adell i Cueva (*)

La mal anomenada LOU — pretesament Llei d'Ordenació Universitària— ha desordenat i desvirtuat greument la dinàmica i objectius de l'*alma mater*—creativa, lliure, oberta, capdavantera social... — per convertir-la en ruti-

nària, lligada al poder polític, tancada i dòcil seguidora de les pressions mediàtiques i econòmiques del moment.

Fou aprovada —després d'una llarga contestació social, sindical i ciutadana—, amb el menyspreu més absolut a tota la comunitat universitària, —la ministra “argumentà” allò de *no se pacta la ley de caza con los conejos*—, el 20 de desembre de 2001, en una sessió en la que els portaveus de l'oposició denunciaven que “s'havia tramitat malament i s'havia explicat pitjor”, lamentant els greus dèficits de consens provocats per la prepotència del govern, qualificant la LOU de “retrocés considerable” i d’“atemptat contra la universitat pública” i exigint la dimissió de la ministra per haver menystingut els col·lectius directament implicats i haver acusat als rectors d’“amiguisme” i als estudiants d’“indocumentats”: la sessió fou de les més crispades que es recorden.

Una llei que només aborda una part dels greus problemes pels que travessa la universitat—endogàmia, selecció del professorat, foment de la participació...; que diu voler afrontar-ne d'altres —europeïsme...— i ni es planteja problemàtiques no menys importants, com ara el finançament, la precarietat de becaris i investigadors, la formació contínua, la consideració de la llengua pròpia... Altrament, les atribucions que atorga a determinats òrgans —com l'informe preceptiu previ a la creació d'universitats públiques, del *Consejo de Coordinación Universitaria*, en l'art. 4— són una falàcia i ja han perdut tota credibilitat, doncs quan no s'adiuen amb els interessos polítics del govern, son ignorades. Recordem, si no, la creació de la

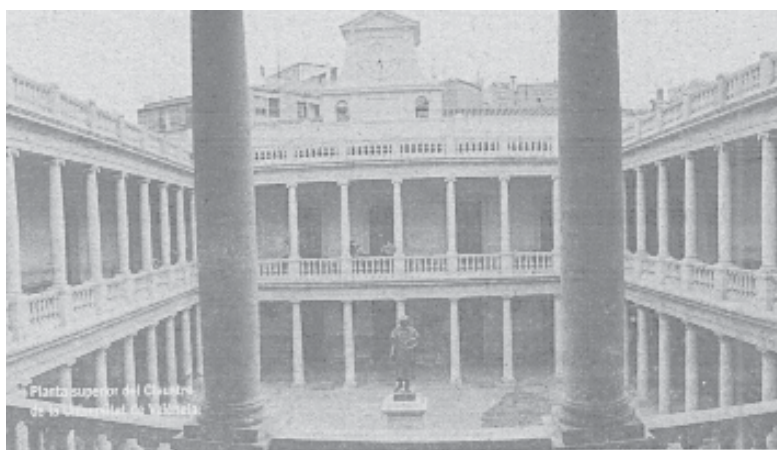
universitat “Miguel Hernández” d'Elx, desmembrada de la d'Alacant i en contra del dictamen, precisament, d'aquell *Consejo*. Anem, però, per parts.

En la **selecció del professorat** que, hipotèticament acabaria amb l'endogàmia actual i ignorant la suposada autonomia que proclama la pròpia LOU —art. 2—, que reconeix a cada universitat la capacitat de selecció, formació i promoció del personal docent i investigador; apareix la intervenció d'un nou organisme suprauniversitari i d'obediència ministerial, anomenat *Agencia Nacional de Evaluación de la Calidad y Acreditación* —art. 32-. Així, només amb la condició d'habilitat per aquell organisme *nacional*, podrà el professorat de cada universitat, accedir als concursos i oposicions convocades per la seua pròpia universitat. Òbviament, el govern del Estat no contempla —per atorgar aquella habilitació— que la universitat de destinació del professor o professora avaluat, tinga llengua pròpia, per més que els estatuts respectius la declaren oficial.

En el tema de la **participació**, diu la llei voler assegurar la representació dels diferents sectors de la comunitat universitària —art. 6—. No aclareix, però, com determinades *personalidades* de la vida cultural, professional, econòmica i social —que no pertanyen a la comunitat universitària— s'integren en el Consell Social —art. 14—, ni tampoc què s'entén ni a proposta de qui han de ser presentades, les tals *personalidades*. Consell al que se li atribueixen funcions executives, com la supervisió de les activitats econòmiques, el rendiment dels

serveis i l'aprovació del pressupost. Per si quedava algun dubte, el seu president no és escollit democràticament, sinó designat i ho és —òbviament— segons el color polític de cada autonomia. A més, tres membres del Consell Social —sense que s'es-

pecificue quins i per quin procediment— s'integren en el Consell de Govern —art. 15— de cada universitat. Sí que es determina que, en el *Consejo de Coordinación*, a més dels rectors —art. 29— s'incorporen els responsables —polítics— de l'ensenyança universitària de cada autonomia i vint-i-un membres designats: 7 pel Congrés de Diputats, 7 pel Senat i 7 pel govern de l'Estat. Per si es

dubtava de la intenció d'exercir un estricte control sobre els rectors, s'estableixen diverses comissions, —art. 30— sempre presidides pel ministre de torn, la composició de les quals clarifica aquella intencionalitat: així en la de *Coordinación* senzillament se'ls exclou, en l'*Académica* se'ls acompanya d'un nombre indeterminat d'entre els 21 membres designats i en la *Mixta*, que dóna accés als tres col·lectius —representants de comunitats autònomes, rectors i escollits per les cambres i el govern—, s'estableix una igual proporció, amb la qual cosa els rectors també resulten, com ara es diu, *ninguneados*.

Igualment, en la composició del Claustre de cada Universitat, crida l'atenció l'elitisme i el corporativisme —que es diu voler combatre— en establir que, al menys el 51% dels seus membres, siguen funcionaris doctors —art. 16—, per damunt d'altres criteris menys formals, d'acreditació acadèmica o investigadora. A més, el Claustre es defineix com a màxim òrgan representatiu de la comunitat universitària i ja es veu com de *proporcionadamente* comença a establir-se la seua composició. I en l'elecció de rector —art. 20— es repeteix aquella atribució als professors doctors, del 51% en el valor del total del vot, que es qualifica de *ponderado*. En tot cas el pretès sufragi universal *ponderado*, en l'elecció de rector, suposa una greu contradicció de termes i atorga a determinats vots un valor fins a cinquanta vegades! el d'altres i polititza el procés, posant en cursa els interessos dels grans grups de pressió i mediàtics, dels partits i dels grans bancs, que promouran els “seus” candidats.

L' à m b i t europeu té només una tímida presència en la LOU, com si el govern de l'Estat tinguera por a perdre el control i les competències que, en la llei, té bona cura d'especificar. El suposat **europèisme** que es proclama apareix devaluat ja quan, en regular l'accés al doctorat —art. 38—, només palesa la preocupació de què tinga caràcter oficial i vàlida en tot el *territorio nacional* i cap referència a què els titulats doctors en les universitats espanyoles, tinguen reconeixement i mobilitat en les universitats dels països de la UE. I respecte a l'homologació d'ensenyances i títols —art. 87 i següents—, en l'àmbit o espai europeu, es manté l'obsessió del referent *nacional*, per a accedir a aquell espai, dificultant la comunicació i intercanvi directe entre universitats espanyoles i la resta de les europees i posant entrebancs als projectes i plans d'estudis compartits per les nostres universitats i les dels països de la UE.

Pel que es refereix al **finançament**, per més que es proclame l'*autonomía financiera* de les universitats, en el text de la llei, —art. 79— això esdevé una falàcia més,

doncs ja s'ha posat en evidència que, quan una universitat no s'ha mostrat complaent amb el poder polític, ha estat castigada amb l'assetjament econòmic o amb el boicot total —d'això la Universitat de València en sap prou—. Altrament, en el tema de les beques i ajudes a l'estudi, apareix —art. 45— no la garantia de dotar suficientment aquests conceptes i capítols, sinó la fixació reiterativa de la menció a tot el *territorio nacional*, com en els parts bèl·lics, d'infausta memòria.

Pel que fa a la penúria econòmica i la inseguretat contractual en què es troben els **becaris** i els **investigadors**, no sembla que preocupe als polítics que varen confeccionar la llei, com tampoc la formació i promoció continua del professorat i del personal administratiu i de serveis de les universitats, més enllà del control que es reserva l'*Agencia Nacional de Evaluación de la Calidad y Acreditación* —arts. 48 y 63—, en l'*habilitación* del professorat.

Finalment, en el tema de les **llengües** distintes del castellà —català, gallec i euskera—, proclamades oficials en les comunitats autònomes respectives i per les universitats d'aquells territoris en els seus estatuts, la LOU —menystenint greument el text constitucional— ni tan sols les esmenta, ni com a vehiculació de continguts d'estudi, ni com a condició per accedir a la docència, en les universitats amb llengua pròpia i la subsegüent mobilitat del professorat.

Així, doncs, amb aquesta llei s'amenaça greument la pervivència de la universitat pública, que no pot mantenir la independència de la seua funció i es veu sotmesa als dictàmens dels poders polític i econòmic, partint d'una profunda desconfiança de la seua capacitat de donar resposta als reptes que té plantejats. I, en clara

contradicció amb la doctrina —i la pràctica— liberalitzadora de la dreta espanyola, s'incrementa la centralització i l'intervencionisme sobre aquella institució. Perquè no s'ajusta a la veritat, proclamar que l'autonomia universitària siga un privilegi —com s'ha intentat *vendre* des de les instàncies governatives i polítiques afins al PP—. Es tracta d'un principi constitucional, que expressa les condicions adients de llibertat i de capacitat de dirigir el funcionament de la docència, de la investigació científica, de l'elaboració i recreació del pensament i de la creació artística, així com de la transmissió del coneixement, per a la formació professional, científica, cívica i crítica dels ciutadans i ciutadanes que a ella accedeixen.

Un *marrón* més, doncs, amb què els del PP han “obsequiat” a la ciutadania i a la comunitat universitària.

(*) **Dr. Marc Ant. Adell. Universitat de València.**

AMB LES PORTES OBERTES...

Tudi Torró i Ferrero

Avui en dia, a l'entrar en qualsevol centre escolar del País Valencià, en uns pobles més que en altres, també en uns centres més que en altres, no ens sorprenem al comprovar que en quasi tots ells hi ha alumnat provinent d'altres països d'arreu del món.

Tampoc no ens sorprenem quan comprovem que quasi tot l'alumnat està integrat dintre de l'aula, encara que alguns dels alumnes fassa escassament uns mesos que s'hi han incorporat.

Els més "nous" se'ls veu insegurs i buscant, amb la mirada, suport amb els companys i companyes d'aula. Els més "veterans" ni es diferencien. Són xiquetes i xiquets amb les mateixes necessitats i expectatives que la resta dels companys, amb ganes d'integrar-se, de conèixer la realitat en la que ara es troben.

Els centres, conforme han pogut, han establert els seus protocols d'acollida i s'han anat procurant, amb millor o pitjor fortuna, materials curriculars d'ací i d'allà.

Totes les dades consultades al respecte ens diuen que la major part de la població immigrant procedeix dels països anomenats del "Tercer Món", estem parlant d'una població que emigra per

problemes eminentment econòmics. Aquestes persones no ho fan per gust, busquen un futur millor per a elles i pels seus fills i filles. Això ens fa pensar que no es tracta d'un fenomen migratori passatger, que són persones amb bitllet d'anada però no de tornada.

Aquestes dades i per suposat aquesta situació, no ens ha de preocupar, però sí que ens ha d'ocupar, procurant acollir-los adequadament i fer que se senten integrats.

Ara bé ¿Què entenem per integració? ¿Com hem de fer, des de l'escola, per a procurar una integració positiva i enriquidora per ambdues parts?

Dins del col·lectiu de l'alumnat immigrant existeix, segons estudis realitzats al respecte, la mateixa diversitat

que podem trobar en el col·lectiu d'estudiants autòctons, i sembla ser que no són ni la religió, ni la cultura, ni els costums socials la base dels problemes i les dificultats que hi ha diàriament a les aules. La major problemàtica està en la manca d'escolarització prèvia o en una escolaritat deficitària. Quan l'escolarització anterior ha estat normalitzada, només es detecta un desconeixement de les llengües pròpies del territori.

És important conèixer si els alumnes són monolingües o bilingües ja que aquest fet, modifica substancialment la seua actitud davant l'aprenentatge de les dues llengües. Tanmateix ni l'escola valenciana ni el professorat, no pot caure en el parany que, tantes vegades ens posen des de diferents bandes, al presentar l'aprenentatge del valencià com un handicap per a l'alumnat nouvingut.

Els que estem compromesos amb l'educació i la formació dels nostres xiquets i jòvens sabem que l'alumnat nouvingut ha d'incorporar-se a l'escola valenciana, amb tot el que això significa, perquè sabem que la llengua és una part important, la més important de la cultura, a través de la qual es conceptualitza la realitat, es manifesten els sentiments. La llengua és molt més que un grapat de signes i de convencions ortogràfiques. Les xiquetes i els xiquets

valencians, i són valencians tots els que treballen i viuen al País Valencià, tenen dret a conèixer el seu patrimoni cultural, històric i lingüístic. L'escola valenciana té l'obligació de transmetre'l i l'Administració Educativa té l'exigència legal de vetllar per aquesta transmissió.

Tots els pobles tenim una cultura a transmetre, ningú no ens pot negar als valencians que tenim una llengua pròpia i que som un poble diferenciat. Jo únicament

demanaria a la Inspecció Educativa que, a banda de vetllar pel compliment dels preceptes legals, que existeixen i recolzen les meues afirmacions, actuara amb coherència i vetllara perquè l'organització dels centres i l'aplicació dels Dissenyos Particulars dels Programes d'Educació Bilingüe tingueren en compte aquesta realitat. Únicament així els que vénen de fóra se sentiran integrats sense renunciar a les seues arrels, perquè estimaran el poble, la llengua i la cultura de qui els ha acollit.

Tudi Torró i Ferrero
és Presidenta de ADIDE-PV

LA IMMIGRACIÓ COM A ELEMENT DE CANVI I MILLORA DE LA NOSTRA SOCIETAT

José Joaquín Pérez García (Sofa)

L'arribada d'alumnes procedents d'altres països és un fenomen que ha irromput en el nostre sistema educatiu amb una força sorprenent. S'ha passat dels 9.500 del curs 1999/2000 als 47.942 del present. Aquest fet pot ser

un element enriquidor si s'impulsa la normativa adequada i es faciliten els recursos necessaris. Cas contrari, es viurà com un problema que generarà rebuig entre la població autòctona, fent aflorar sentiments xenòfobs i, en alguns casos, ocasionarà dificultats apreciables en els processos d'aprenentatge d'alguns grups d'alumnes.

La primera qüestió serà evitar que es produïska la concentració dels alumnes nouvinguts en determinats centres. Cap centre hauria d'escolaritzar major percentatge d'estrangers que el percentatge d'estrangers existent en el conjunt de la localitat. Sempre que es done una desviació significativa de la premissa mencionada, ens estarem acostant a una situació problemàtica. Per a això, és necessari que la legislació en matèria d'admissió d'alumnes tinga en compte el fenomen i preveja les cauteles necessàries per a una adequada distribució d'estos alumnes. Cal tindre en compte que la incorporació dels alumnes procedents d'altres països no es produïx en el termini ordinari de l'admissió d'alumnes. Més bé al contrari, allò normal és que es produïska al llarg de tot el curs. Les solucions no són fàcils, però la seua dificultat no pot paraitzar el que s'afronte la recerca d'alternatives adequades. És inajornable obrir el debat amb la participació de tots els sectors de la comunitat educativa. La fórmula obtinguda d'aquesta manera serà la millor garantia d'una adequada aplicació.

S'ha de buscar una solució que permeta l'adaptació a les distintes realitats existents, tant entre les diferents localitats, com entre els diferents trams del sistema educatiu. No té la mateixa dimensió el fenomen, ni requereix les mateixes solucions, a Torreveja amb un 30% d'alumnes estrangers sobre el total dels alumnes escolaritzats, que a Alcoi amb un 3,4%. El mateix es pot dir de les poblacions amb diversos centres tant de titularitat pública com privada—encara que tots ells estiguen sostinguts amb fons públics—, respecte d'aquelles en què l'oferta és única. Una altra variable a considerar és l'oferta de modalitats lingüístiques (PB, PIP, PEV, PIL) Amb totes aquestes consideracions, pareix convenient que la normativa possibilita que els Consells Escolars

Municipals i les Comissions Municipals d'Escolarització disposen de capacitat suficient per a adaptar-se a les seues particulars circumstàncies.

Des dels centres – tant els que escolaritzen molts alumnes estrangers, com els que gairebé no ho fan – individual i/o col·lectivament (en l'àmbit de la localitat o el districte), s'ha de preveure les accions a realitzar davant de l'arribada de nous alumnes al principi i

en el transcurs de curs. No és qüestió d'esperar l'arribada dels alumnes nouvinguts per a pensar quines actuacions realitzar. De la mateixa manera que cada centre té el seu Disseny Particular del Programa d'Educació Bilingüe, ha de tindre el seu Pla d'Acollida per a l'alumnat nouvingut. El Pla d'Acollida ha de contemplar des de l'arreglada de la informació referida a dades personals, familiars, culturals, lingüístiques, escolarització anterior, competència curricular, ... fins a les actuacions i el procés a seguir.

Del mencionat pla cal assenyalar, almenys, les següents puntualitzacions:

- La informació no és precis que es tinga amb anterioritat a la incorporació al centre, ja que molta ha de completar-se en el transcurs de la seua integració.
- Les actuacions del procés d'integració no han d'oblidar que, per damunt de les dificultats que comporten el desconeixement lingüístic, està el desarrelament afectiu que patixen aquests alumnes, separats del seu entorn familiar, amics, costums... .
- Si es té en compte que el domini i desenrotllament d'una llengua està directament relacionada amb la necessitat de comunicació, caldrà treballar en primer lloc la integració afectiva. Aquesta integració afectiva facilitarà l'adquisició de la competència lingüística i farà possible la integració social.

D'altra banda el Projecte Educatiu dels centres ha d'arreglar la interculturalitat com un dels eixos vertebradors fonamentals de l'acció educativa. No s'ha de confondre la multiculturalitat, que és el fet de l'existència de diverses cultures, amb la interculturalitat, entesa com a l'objectiu de conèixer, compartir i respectar les aportacions de les diferents cultures. De tal manera que aconseguir la integració dels nous alumnes, amb orígens culturals diversos, no supose ni la seua assimilació, amb la consegüent anul·lació de la seua pròpia identitat cultural, ni de la identitat pròpia dels autòctons.

Aquesta idea la plasma amb claredat el professor Ignasi Vila en la seua conferència "L'ensenyament del català a les persones immigrades: aspectes tècnics i educatius". (Febrer, 2003). "*La integració entesa com un procés d'adaptació mutu entre les persones immigrants i les persones autòctones*

presidit per valors i actituds que afirmen la igualtat i la solidaritat és un procés llarg, ple de dificultats, que requereix immensa dosi de diàleg i negociació,,.

Finalment, caldrà que, segons les circumstàncies que concorren en cada centre, es dispose dels recursos humans, materials i econòmics necessaris per a fer viable l'adquisició per part de l'alumnat nouvingut de la competència lingüística suficient per a la seua incorporació al currículum. Tot i considerant que, segons en l'etapa educativa en la qual s'incorporen, les necessitats són molt diferents. Res té a veure l'arribada d'un xiquet per a incorporar-se a l'educació infantil o primer cicle de primària, respecte dels que s'incorporen a l'ESO. Per a facilitar la tasca dels centres caldria publicar diferents models de projectes d'actuació, prèviament contrastats, que, respectant l'autonomia pedagògica, orienten els seus projectes particulars. Però qualsevol programa, tant per l'experiència acumulada, com per les recomanacions pedagògiques més elementals, caldrà que respecte el principi d'integració i de no segregació.

Acceptem el fenomen de la immigració com a un element més que implemente el procés de canvi i millora de la nostra societat.

José Joaquín Pérez García
és Inspector d'Educació

Informació sobre la XIV Assemblea General d'ADIDE-PV

Enviada la convocatòria a tots el socis, es va celebrar la XIV Assemblea General a Bellreguard, el dia 5 de febrer de 2004.

Entre els aspectes tractats, i que cal que els nostres associats coneguen pel seu interès, citem l'informe de la gestió de la Junta Directiva al llarg de l'any 2003, el balanç econòmic de l'exercici anterior i l'aprovació del pressupost per a l'exercici actual, la nova actualització de quotes, la renovació dels Estatuts i el programa d'actuacions previstes per a l'any 2004.

La Presidenta va presentar l'informe de la gestió de la Junta Directiva al llarg de l'any 2003. De manera succinta resumim aquestes activitats desplegades:

- Publicació de dos números del Butlletí de l'Associació *Fulls d'Inspecció*.
- Jornades de formació a Jalance els dies 8 i 9 de maig al voltant del tema LA INSPECCIÓ I LA LOCE, TEMA PER A UN DEBAT.
- Col·laboració amb la publicació del llibre de José J. Martí *Poder político y Educación*. Distribució d'aquest entre socis i ADIDE-Federación.
- Actualització dels Estatuts de l'Associació per manament legal.
- Participació activa en les reunions de la Junta Directiva de ADIDE-Federación al llarg d'aquest curs; la Presidenta i el Vice-president han assistit a 3 reunions.
- Des de la Junta Directiva es va promoure la participació al Congrés de ADIDE-Federación a Oviedo en octubre passat.
- Diverses publicacions d'articles en premsa al voltant de la Inspecció, la Loce i el Reial Decret d'especialitats.
- Entrevistes amb diverses forces polítiques del País Valencià per a plantejar la situació de la Inspecció i les propostes de la nostra Associació al respecte.
- Seguiment dels avantprojectes del Reial Decret d'Inspecció i aportacions al mateix.

- Reiterades peticions d'entrevista amb el Conseller de Cultura, Educació i Ciència. *(Una relació d'aquestes activitats apareix en altra secció d'aquest butlletí)*

Respecte al pressupost previst per al present exercici 2004, l'Assemblea va estimar i votar que seria necessari un augment de les quotes per afrontar les activitats i el manteniment de l'Associació. Després de moltes intervencions i dues votacions es va acordar mantenir la quota de 30 euros per als companys que estan fora de la Inspecció i incrementar a 50 euros la quota dels que estan a la Inspecció.

També es van esmenar els Estatuts de l'Associació que s'han adequat a la vigent normativa. En breu seran enviats a tots els socis.

Es va aprovar la proposta d'actuacions per l'any 2004. Entre les activitats proposades destaquem:

- Mantenir i consolidar la revista *Fulls d'Inspecció*. Es publicaran dos exemplars anuals.
  - Continuar amb les entrevistes amb polítics i responsables d'educació al País Valencià per fer-nos escoltar i poder aportar nous plantejaments al voltant dels temes importants que la Inspecció té en aquests moments.
  - Impulsar i realitzar les Jornades de Formació. Es preveu que siguen enguany a Benicàssim el 6 i 7 de maig. El tema es centrarà en *Models d'Inspecció*.
- Continuar la presència i assistència a les reunions de la Junta Directiva de ADIDE-Federación.
- Augmentar la presència en els mitjans de comunicació social i en la premsa professional, mitjançant articles sobre temes rellevants que afecten a la Inspecció.

SECRETARIA.
Febrer 2004.

OVIEDO 2003

hacia una “Nueva Inspección Educativa”

Eduardo Juan Redal

La ciudad de Oviedo, en el pasado mes de octubre de 2003, fue el lugar de encuentro e intercambio de experiencias, del VII Congreso ADIDE – Federación. La convocatoria resultaba atractiva, “**La Inspección de Educación: Modelos Autonómicos y Europeos**”. Casi 300 Inspectores de educación de toda España, con la aportación de diversos Inspectores europeos y de seleccionados ponentes, realizamos un trabajo riguroso sobre la idea de repensar y mejorar nuestra actividad profesional en los contextos educativos de futuro.

Una de las primeras sesiones corrió a cargo del Dr. **García Garrido** - Organización y funciones de la Inspección en los distintos países de la Unión Europea -. En su fluida exposición señaló una serie de tendencias dominantes actualmente en la educación europea, resumimos algunas de sus aportaciones: Educación como prioridad política en todos los estados miembros; la calidad de la educación y su control como elemento primordial; el multiculturalismo e interculturalismo en las escuelas es cada vez más frecuente; la tendencia a la concertación, la enseñanza secundaria como principal preocupación en la totalidad de los países, la colaboración del sector privado; la importancia del profesorado y su formación inicial y continua; la responsabilización educativa de la familia y de la sociedad.

Posteriormente, la Dra. **Mercedes Muñoz-Repiso**, desarrolló el tema: “Escenarios futuros del Sistema Educativo”. Interesantes fueron sus aportaciones al tratar de identificar el contexto en el que se desarrolla y desarrollará la “nueva escuela”: Habló de la importancia de la “pedagogía prospectiva”; de la transformación de la familia; del cambio tecnológico y la evolución del trabajo; de la sociedad de consumo; de “otros niños en las aulas”; de la globalización, necesidad de cambio y sus resistencias; del centro escolar que aprende; del reclutamiento y sistemas de motivación de los docentes; del uso imaginativo de las TIC en las aulas; de las posibilidades de la educación a distancia, de la especialización de los centros escolares; de necesidad de indicadores, medios de validación y evaluación; de los nuevos modelos de “mercado”; de la desescolarización; de la importancia de la autoformación

y de la actividad del alumno; de la búsqueda de nuevas soluciones, a la vez que se vayan reformando y mejorando constantemente los sistemas educacionales existentes; etc.

Muy interesante fue la aportación de la **Dra. Cecilia Bravlasky**, Directora de la Oficina Internacional de Educación de la UNESCO. Su aportación – Los desafíos educativos del siglo XXI -, estuvo ligada a explicitar apartados como los siguientes: La Calidad educativa como necesaria hoy y en el futuro; la sociedad del conocimiento y su gestión; el incremento de la expectativa de vida – envejecimiento saludable y la necesidad de aprender continuamente -; la aceleración de la movilidad de las personas, capitales y trabajo; del incremento de las comunicaciones y nuevas tecnologías - su uso en la escuela -; de la importancia de la figura y labor del Director educativo – liderazgo, organización, funcionamiento de los servicios escolares; del nivel científico, experiencia, actitud y dominio de los contenidos y de las didácticas apropiadas por parte de los docentes; de la necesidad del trabajo en equipo y colaboración entre los profesores, de los mínimos curriculares exigibles – currículum bien planteado y estructurado -, de la necesidad de implicación y apoyo de las familias en el hecho educativo; cambio en la escala de valores y de modos de vida que afectan al mundo entero, etc.

Los tres ponentes, observadores privilegiados – Universidad - CIDE – UNESCO -, en sus exposiciones y en relación a la educación necesaria para la sociedad del futuro, intentaron describir una realidad y aportar una serie de ideas para preparar los cambios previsibles – “efecto 2000” - y tomar las decisiones oportunas para hacer de la escuela un instrumento eficaz de promoción de sus usuarios.

Destacar las aportaciones, en el “**Panel de Inspectores**” realizadas por los representantes de la Inspección Francesa – **Mr. Ferdinand Bentoséla**, Inspecteur d’Académie – y de la Inspección del Reino Unido – **Mr. Timothy Key**, HMI. Sus exposiciones estuvieron

dirigidas a mostrarnos la práctica de la supervisión y control de sus respectivos sistemas educativos. Tenemos a, Inglaterra como ejemplo de paradigma de la descentralización y como modelo opuesto al centralismo

napoleónico de inspiración francesa. Se pasó revista a: los distintos modelos de dirección, de control interno - externo de los centros, del control interno – externo del proceso de enseñanza – aprendizaje, etc. **Mr. Timothy Key** explicó como después de la Reforma Thatcher, se aplica con crudeza el modelo de *accountability* gerencial o rendición externa de cuentas. Los centros educativos son evaluados mediante dos métodos: cada año el centro debe dar cuentas de los resultados académicos obtenidos por sus alumnos en los exámenes nacionales, especie de reválidas que miden los aprendizajes de los alumnos ingleses y que al mismo tiempo sirven para reorientar el currículum nacional. Cada cuatro años, por otra parte cada centro debe contratar una **auditoría educativa** y gerencial que valorará el funcionamiento del centro así como sus resultados globales. Los resultados de la auditoría son públicos. Del resultado de unas y otra evaluación los centros adquieren más prestigio, y por consiguiente más alumnos y más presupuestos o pueden llegar a cerrar si no consiguen remontar los resultados. En Francia y en los países de su influencia el control externo lo ejerce el estado responsable del sistema educativo a través de la inspección que eleva informes a las instancias superiores sobre el cumplimiento de la normativa y vela además por la corrección de los procedimientos administrativos. En estos países al Estado le basta con la evaluación que en forma de control administrativo ejerce su inspección. En estos países centralizados el concepto de calidad está unido y/o se entiende como el cumplimiento estricto de la normativa y la legislación.

Interesante, resultó también, la labor realizada y las comunicaciones presentadas por los responsables de los diferentes “grupos de trabajo”; tres fueron los temas que debatimos según los grupos: Organización de la Inspección en la CCAA, la Inspección en Europa y la Inspección y Multiculturalidad. Animada resultó también la “Mesa redonda” – Estructura y organización de la Inspección en la Comunidades Autónomas representadas -, con responsables de la Inspección de Andalucía, Cataluña, Galicia, Asturias.

Y, para terminar con la “crónica” rápida de lo vivido en Oviedo. Considero que este nuevo contexto descrito y anunciado, donde todo parece cambiar y envejecer rápidamente. Los directivos y/o políticos – la Alta Dirección – tienen la obligación de revisar periódicamente la realización de su cometido profesional y, en especial, en lo que afecta a la gestión de los recursos humanos, como función estratégica de los centros educativos. Es el momento de “repensar” la escuela como respuesta a la nueva problemática planteada y descrita más arriba.

Para ello, para mejorar y preparar los centros del futuro; en nuestra opinión, será necesario y en relación a los centros escolares, comenzar a hablar y/o resolver temas como los siguientes:

· **Nueva “Gestión de Recursos Humanos Docentes”:**

Establecer, definir y delimitar las tareas y responsabilidades que se demandan a cada persona y en cada momento en el centro educativo. Así la persona y/o el docente, si la fijación de tareas y responsabilidades se realiza adecuadamente, sabrá: ¿Qué hacer?, ¿De acuerdo con qué?, ¿Para qué?. O lo que es lo mismo: ¿Cuál es la misión y responsabilidades del puesto de trabajo?, ¿Cuáles son las guías, prioridades o principios que deben regir su actuación?, ¿Cuál es el resultado esperado de su trabajo?, etc. Por tanto, consideramos vital la “descripción del puesto de trabajo de los docentes”, entendida como una guía de actuación medible y por tanto evaluable.

- Introducir programas de planificación y motivación del personal docente: ¿Retribución por resultados y/o competencias?, ¿Desarrollo de planes de carrera y/o desarrollo profesional docente pactados con la DG de Personal?,
  - Establecimiento y desarrollo de un “Nuevo Liderazgo Educativo” – Entusiastas y que entusiasman -: Conservar, seleccionar y formar a los posibles mejores directores de centros educativos.
  - o Conservar, seleccionar y formar a los mejores Jefes de Departamento, Coordinadores y/o Jefes de Ciclo, Tutores, etc.
  - o “Valoración del mérito individual”.
  - Nueva selección y/o reclutamiento del personal docente.
- Establecimiento de planes de mejora de la comunicación interna / externa y la necesidad del trabajo en equipo.
- La calidad de vida en el trabajo docente y la adaptación a los cambios de la organización escolar.
- Importancia de la formación y autoformación en función de una diagnosis inicial sobre necesidades formativas. Diseño de “Planes de Carrera”.
- Implantar el concepto y cultura de Calidad Total en los centros educativos.
- Fomentar actitudes innovadoras y dinámicas en la organización educativa.
- Potenciar todos los aspectos que definen la cultura de la organización educativa de los centros docentes.
- Búsqueda de la satisfacción del usuario y/o cliente.
- Necesidad de la evaluación interna y externa de los centros docentes: “Sin medir y sin datos no es posible mejorar”.

**Eduardo Juan Redal
és Inspector d'Educació**

GESTIÓ DE LA JUNTA DIRECTIVA ANY 2003.

INFORME DE LA PRESIDÈNCIA

INTRODUCCIÓ:

Aquest any 2003 ha estat un any complicat per a tots i totes els què treballem en l'Administració Educativa, un any d'eleccions sempre paralitza l'Administració i s'imposa la màxima que "*de no fer res no passa res*". No sé si vosaltres heu tingut la mateixa sensació que jo, si no és així me'n alegre. Tanmateix per a ADIDE-PV, almenys pels components de la Junta Directiva ha estat un any en el què hem volgut fer coses, donar el millor de cadascun de nosaltres, hem volgut estar presents, animar els companys i companyes, implicar-nos per a respondre adequadament a tot allò que anava fraguant-se respecte al nostre futur professional. No sé si ho hem aconseguit, el que sí us puc dir és que ho hem intentat i això que vaig dir, en desembre del 2002, que si acceptava la presidència d'ADIDE-PV, era amb un treball col·legiat on imperara la màxima que "Entre tots ho farem tot" ha estat una realitat. Queden moltes coses per fer, i hem d'estar presents en tots el foros que pugam, hem de dir la nostra i hem de reivindicar tot allò que ens sembla just per a la nostra professió. Per això espere que el camí que hem tímidament encetat, vaja poc a poc prenen força i ADIDE-PV siga un punt de referència a l'hora de parlar de la Inspecció Educativa al País Valencià.

Després d'aquesta breu introducció passaré a informar dels aspectes concrets que han definit la nostra gestió al llarg de l'any 2003:

1. Reunions de la Junta Directiva i temes tractats:

La intenció plantejada en la primera reunió de la Junta Directiva del mes de gener de l'any 2003, va ser engegar una dinàmica de reunions amb una periodicitat mensual. Aquest objectiu s'ha acomplert ja que la Junta Directiva s'ha reunit en sis ocasions, la qual cosa indica una periodicitat mitjana d'una vegada cada dos mesos, comptant les vacances.

Els temes tractats que caldria destacar són els següents :

- S'acorda alçar Acta-Resum dels acords que es prenguen en totes les reunions de la Junta.
- Publicació d'un Butlletí Quadrimestral (març, juny i novembre) amb el nom de "*Fulls d'Inspecció*"
- Participar i col·laborar amb les Jornades que s'organitzen pel *Fòrum Europeu d'Administrador de l'Educació*.
- Organitzar Curs de Formació pels associats.

- Dinamitzar l'enviament i coneixement del llibre de Ximo Martí "Poder Político y Educación" fent-nos càrrec dels compromisos de l'anterior Junta.
- Actualització del Estatuts de l'Associació, per manament legal.
- Participar, de nou, activament, en les reunions d'ADIDE-Federación aportant allò que modestament pugam a totes les iniciatives que es plantegen i actualitzant el pagament de les nostres quotes en la federació.
- Demanar entrevista amb el nou Conseller de Cultura, Educació i Esports, preparant tot un dossier relatiu a: Legislació (Funcionament i Organització de la Inspecció Educativa); dietes i nòmines...
- Seguiment dels avantprojectes del Reial Decret d'Inspecció i aportacions al mateix.
- Participació en el Congrés Estatal d'ADIDE-Federación a Oviedo.
- Dinamitzar la vida de l'Associació.
- Estratègies per augmentar el nombre d'associats.
- Iniciar una roda d'entrevistes amb els portamveus d'Educació a les Corts Valencianes del PSOE-PSPV i EU-PV.

2. Reunions amb ADIDE-Federación

La nova Junta Directiva es va posar en contacte amb el nou President d'ADIDE-Federación, **Xabier Teixeira**, inspector de les Illes Balears, i vam enviar les noves adreces i la comunicació de la nova Presidenta d'ADIDE-PV, a la seu d'ADIDE-Federación de Madrid.

A partir d'eixe moment, ens van comunicar les Reunions de la Junta de ADIDE-Federación, a la qual assisteix els presidents i presidentes de cada Associació.

La **primera reunió** a la que vam ser convocats va ser el **10 de setembre de 2003** a Madrid. Van assistir Claudio Castells com a Vicepresident i Tudi Torró com a Presidenta. Els temes tractats van ser els següents:

- Actualització de les quotes de les diferents Associacions.
- ADIDE-PV devia els anys 2001, 2002 i 2003.
- Avantprojecte del Reial Decret, acordant actuacions al respecte com:
    - ✓ Crear opinió a través de premsa i foros.
    - ✓ Reunir-se amb els distints Consellers fent-los arribar el nostre model.

- ✓ ADIDE-Federación tenia pendent una reunió amb el Consell Escolar d'Estat per fer-li arribar la nostra proposta alternativa al Reial Decret.
  - ✓ En cas de publicar-se el Reial Decret tal i com està, es recurriria.
  - ✓ Fer una declaració pública al respecte al Congrés d'Oviedo.
- Es planteja la reivindicació del nivell 28 per a tots els inspectors de l'Estat.

La **segona reunió** es va realitzar aprofitant el Congrés d'Oviedo, dels dies **29, 30 i 31 d'octubre**, amb un únic punt de l'Ordre del Dia, el futur Reial Decret d'Inspecció: Estat de la qüestió. En aquell moment es pensava, per les notícies que es tenien al respecte, que no es publicaria fins després de les Eleccions Generals. Es va reiterar la necessitat de tenir preparat un recurs, en cas de que es presentara tal i conforme estava a l'avançprojecte. Es van aportar els següents documents:

- Proposta de FADIDE per al R. Decret d'Inspecció.
- Al·legacions presentades al Consell Escolar d'Estat.
- Resposta del Consell Escolar d'Estat a respecte de les al·legacions.

La **tercera reunió** es va realitzar al Congrés que ADIDE-Madrid va realitzar a l'Escorial, els dies **18 i 19 de novembre**, i va assistir Claudio Castells. Aprovant-se la necessitat d'elaborar una esmena a la totalitat de l'avançprojecte de Reial Decret.

3. Activitats de Formació, Congressos...

- Es van realitzar unes **Jornades de Formació a Jalance** els dies **8 i 9 de maig**. El tema a tractar va ser: **LA INSPECCIÓ I LA LOCE, TEMA PER A UN DEBAT**

Van intervindre com a ponents: Jesús Viñas i Miquel Soler. L'assistència va ser reduïda però ben representada. Una ressenya ben documentada està als *Fulls d'Inspecció* nº2, realitzada per Pasqual Ruso.

- Assistència al **Congrés de FADIDE a Oviedo**, els dies **29, 30 i 31 d'octubre**, amb l'assistència de 5 associats d'ADIDE-PV.

En aquest Congrés es debateren uns **Mínims Comuns de Funcionament i Organització de la Inspecció en tot l'Estat**, però que es passà a les diferents Associacions per a la presentació de possibles esmenes per a la redacció final. ADIDE-PV ha presentat diverses esmenes al document que se'ns lliurarà en la propera reunió de la federació.

4. Publicacions, presència en premsa i mitjans de comunicació :

Des de la primera reunió de l'actual Junta Directiva, es va tractar de la necessitat de publicar un **Butlletí** pels socis que servira com a mitjà de cohesió, d'informació i de dinamització de la nostra

Associació. Ha estat **Carlos Rodríguez** el que des del primer moment ha dut endavant la tasca de coordinació de la publicació. El primer **Full** va eixir en maig del 2003 i el segon en octubre.

El nom que finalment van considerar més adient va ser **Fulls d'Inspecció**, serà quadrimestral i li desitgem una llarga vida.

Cada número pretén tenir un dossier central, amb un tema d'actualitat per a la Inspecció.

La necessitat de fer-nos escoltar i que sàpiguen els nostres posicionaments educatius desde la Inspecció, ens obliga també a tenir presència als mitjans de comunicació:

- Al **març de 2003**, entrevista al **Periódico Información**, a la Presidenta d'ADIDE-PV.
- Escrits sobre els posicionaments d'ADIDE-PV davant la LOCE i el Reial Decret d'Inspecció d'Especialitats, a la revista **All-i-Oli del STE-PV**, per part de Santiago Estañán i Tudi Torró, del mes de **novembre**.

5. Altres Activitats:

-Entrevista amb **Anna Noguera, portavoc d'Educació pel PSPV-PSOE** a les Corts Valencianes. Vam tractar de les diverses necessitats que té plantejades la Inspecció Educativa des de fa anys, i vam denunciar situacions que considerem insostenibles per un funcionament digne de la funció inspectora, aspectes com:

1. Reclutament de nous inspectors i inspectores com a inspectors accidentals per part de l'actual Administració Educativa.
2. Necessitat d'un Pla d'Actuació General (Decret de funcionament de la Inspecció)
3. Pla de Formació i Informació permanent de la Inspecció Educativa.

-Hem reiterat en diverses ocasions la demanda **d'entrevista amb el Conseller**, encara no s'ha dignat ni a contestar-nos per escrit i ens han donat llargues.

-Hem regalat un exemplar del llibre de Ximo Martí, a cada president/-a de totes del Associacions d'ADIDE i hem enviat un escrit oferint-lo al preu de 15 € com a donació.

-La Revista *Fulls d'Inspecció*, a banda d'enviar per correu un exemplar a cada associat, també s'ha enviat digitalment per a que cada associat o associada pugui reenviar-la on li sembla pertinent.

-Hem enviat una fitxa d'actualització de tots els associats i associades.

-A banda de la felicitació de Nadal, s'ha fet un Calendari de paret, que hem regalat a tots els inspectors i inspectores del País Valencià. És un mitjà subtil per estar present als despatxos dels companys que el vulguen enganxar.

-Hem preparat l'actualització del nou estatus per tal que puguen ser aprovats en aquesta Assemblea.

Serrano Olmedo, Augusto. (Coordinador). *“Sindicalismo autónomo y asambleario en la enseñanza. 25 años (y más) de STEs”*. Ciudad Real, 2003. Confederación de STEs.

El present llibre és una obra col·lectiva, com correspon a l'esperit fundacional dels Sindicats de Treballadors de l'Ensenyança (STEs), coordinada per Augusto Serrano. Consta de dues parts netament diferenciades. La primera -"Història dels Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament"- està escrita per Marta Jiménez Jaén - professora de Sociologia de l'Educació en la Universitat de La Laguna - i Manuel Marrero Morales - mestre i sindicalista vinculat al naixement del STE de Canàries i la Confederació-. La segona part està formada per col·laboracions de distints membres dels STEs que formen l'actual Confederació de STEs i personalitats afins o relacionades amb les activitats dels mateixos.

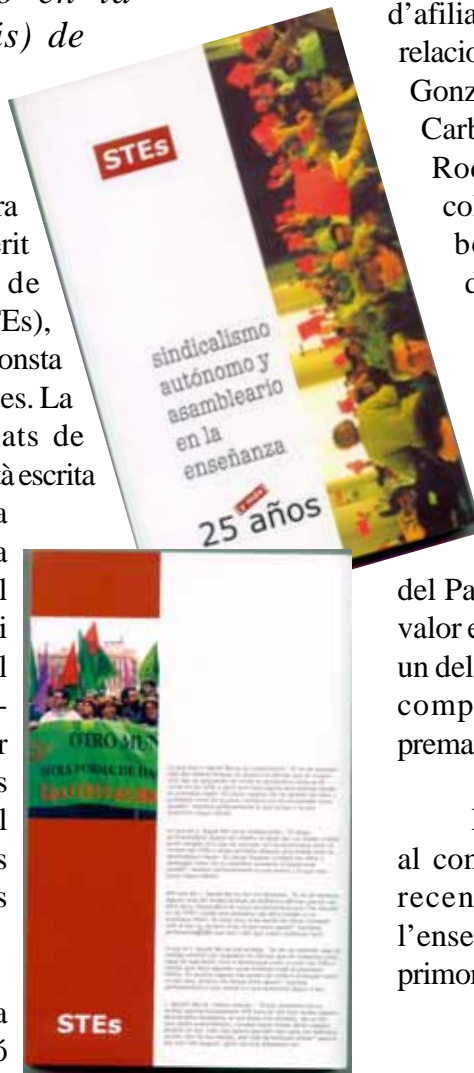
La part històrica inclou una aportació al naixement i recuperació del sindicalisme de l'ensenyament en el tardofranquisme i l'etapa democràtica . Per descomptat, els autors realitzen una història més

minuciosa i prou objectiva de la UCSTE (Unió Confederal de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament), primera denominació de l'actual Confederació de STEs, la seua ruptura en UCSTE i STEC (Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament Confederats) i posterior reunificació amb l'actual denominació.

L'anàlisi històrica acaba amb l'exposició de distints traços i actuacions dels STES i un molt interessant annex documental.

La segona part, conforme ja he dit, correspon a les col·laboracions d'afiliats i distintes personalitats relacionades amb l'ensenyança - Gonzalo Anaya Santos, Jaume Carbonell Sebarroja, Manuel Rodríguez Marín ... - Les col·laboracions oferixen un bona panoràmica de la diversitat que conforma aquest moviment sindical. Al mateix temps, permet trobar el solatge comú que li confereix la seua individualitat. Per als que formem part de la comunitat educativa del País Valencià pot tindre un valor especial retrobar-nos amb un dels últims escrits del nostre company Melchor Botella, prematurament desaparegut.

És un llibre interessant per al coneixement de la història recent del sindicalisme de l'ensenyança i la problemàtica primordial que l'ha rodejat.

Notícies

En el marc de les accions que ADIDE – Federació ha mamprés per tal d'intentar la retirada del Reial Decret 1538/2003 i parilitzar el procés d'adscripció, el propassat dissabte 6 de març un nombrós grup d'Inspectors d'Educació procedents de tot l'Estat es va concentrar davant del Ministeri del ram i va presentar un escrit adreçat a la titular

Un aspecte de la concentració

El dia 1 de març la Junta Directiva d'ADIDE-PV, representada per Tudi Torró, Presidenta, Claudi Castells, Vicepresident, i Robert Valls, vocal, va acudir a l'entrevista que amb el Secretari Autonòmic d'Educació, Màximo Caturla, havíem acordat.

El Secretari Autonòmic no va poder acudir; però va estar representat pel seu assessor José María Marco Pascual i per Camilo Miró, cap de del Servei Central de la Inspecció Educativa.

Els representants de la nostra associació van exposar la postura de l'Associació davant el Reial Decret sobre especialitats i l'altra part va prendre nota d'aquesta postura i va prometre que continuarien els contactes una vegada passaren les eleccions generals del 14 de març.

En el nou govern de Catalunya, dos antics presidents de l'Associació d'Inspectors de Catalunya (AIEC) ocupen càrrecs importants. Es tracta de Blai Gasol, Director General d'Ordenació, i de Jesús Viñas, Sots-director General d'Inspecció.

A més a més, Pepita Corominas, Inspectora d'Educació ha estat nomenada Sots-directora General d'Ordenació Curricular i Tomàs de Sancristóbal, també Inspector d'Educació, passa a ser Director General de Centres.

A tots aquests companys de professió li expressem la nostra enhorabona, especialment a Jesús Viñas, amb el que ADIDE-PV ha mantingut profitosos contactes.

Jesús Viñas

La FETE-UGT ha presentat recurs contenciós-administratiu davant el Tribunal Suprem contra el Reial Decret 1538/2003, de 5 de desembre, pel qual s'estableixen les especialitats d'Inspecció Educativa.

Es fonamenta aquest recurs en la manca de relació entre les funcions que té assignades la funció inspectora i l'adscripció a les especialitats. Afegeix, a més a més, en la impossibilitat que en serveis territorials amb un petit nombre d'inspectors es puguin assolir totes les especialitats.

Pilar del Castillo

NECROLÒGIQUES

Vicente Arroyas Ferrandiz

Nos dejó el pasado mes de enero, después de una larga enfermedad. Tenía 58 años. Vicente llevaba sólo dos en la Inspección Educativa, pero ya había trabajado en este mismo Servicio, de apoyo, en los años sesenta... (él decía, con humor, que era de los inspectores más veteranos).

Toda una vida dedicada a la Educación. Con amplia formación humanística (Magisterio, Filosofía y Letras - Pedagogía-), incluso ahora estaba realizando, ilusionado, un Máster en Calidad de Educación... Hizo Oposiciones a Cuerpos docentes (Ayudante de Colegio en UU.LL, Profesor de Secundaria -Educadores-, Catedrático, Cuerpo de Inspectores de Educación...), era también Profesor Titular de Escuela Universitaria (Didáctica y Organización Escolar).

Treinta y tantos años en la Universidad Laboral de Cheste: empezó como Ayudante de Colegio, ; luego fue Director de Colegio; Jefe de Residencias después, en los tiempos de la transición, cuando el Complejo Educativo de ahora tenía entonces 5000 alumnos de toda España.

Proyectó su sabiduría pedagógica y su bondad personal en América, donde fue enviado por el Instituto de Cooperación Iberoamericano: varios años en Chile (Universidad "Federico Santamaría" de Valparaíso, en Viña del Mar y Santiago), y en Bolivia (La Paz), dedicados a formación técnica del profesorado de aquellas Universidades. Le acompañaron sus cinco hijos y su mujer, Conchín.

Regresó de América para continuar su actividad pedagógica en la Escuela de Formación del Magisterio de Cheste, donde impartió varias asignaturas en el Departamento de Ciencias de la Educación. Más tarde sería nombrado Director-Gerente del Complejo Educativo, cargo que desempeñó durante seis años con gran habilidad como gestor y con demostrado talante educativo (fueron famosas sus "circulares" entre todo el personal docente, no docente, y alumnado: sobre el respeto, el medio ambiente, la convivencia,...). Hace dos años llegó a la Inspección, tras aprobar las últimas Oposiciones.

Muchos vecinos; compañeros de su trabajo; muchos amigos de siempre hemos sentido su partida; muy íntimamente.

Alejo Villanueva

SUMARI

Portada	1
Editorial	2
La Inspecció i les especialitats per Claudio Castells	3
Es nega la major per Santiago Estañán Vanaclouig	5
<i>per Marc A. Adell i Cueva</i>	7
Amb les portes obertes per Tudi Torró i Ferrero	9
La immigració com a element de canvi i millora de la nostra societat per José Joaquín Pérez García	10
Informació sobre la XIV Assemblea General d'ADIDE-PV	12
Oviedo 2003, cap a una nova Inspecció Educativa per Eduardo Juan Redal	13
Informe de la Presidència sobre l'exercici 2003	15
Ressenya de llibres per José Joaquín Pérez García	17
Notícies	18
Necrològiques	19
Sumari	19
Aquells temps!	20

Aquells temps!

Jornades d'ADIDE - PV. Xàtiva Juny 1992

fulls d'inspecció és una publicació de l'Associació d'Inspectors d'Educació del País Valencià (ADIDE-PV).

CONSELL DE REDACCIÓ:

Carlos Rodríguez González
Santiago Estañán Vanacloig
Jesús Pellicer García
Valentín Velasco Laiseca

Disseny i edició: Carlos Rodríguez **Supervisió lingüística:** Jesús Pellicer **Fotografia:** M. Mira i S. Estañán

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Apartat de Correus 29 - 46080. València (L'Horta)

fulls d'inspecció no s'identifica necessàriament amb els articles dels seus col.laboradors, ni els torna els originals no sol.licitats, ni hi manté correspondència.

